02/12/2019

«Έργο μας είναι η Διακονία και η προσφορά Αγάπης προς κάθε άνθρωπο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με λαμπρότητα εορτάσθηκε στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος η μνήμη του Οσίου πατρός ημών Φιλαρέτου, του Προστάτου και Εφόρου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Μητροπόλεως.

Το εσπέρας της Εορτής, Κυριακή 1 Δεκεμβρίου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, τελέσθηκε ο Μεθέορτος Αρχιερατικός Εσπερινός, Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Συμεών, παρουσία εκατοντάδων πιστών γυναικών, μελών των Ενοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων της Μητροπολιτικής Περιφερείας, των εθελοντριών κυριών των Κέντρων Αγάπης και κάθε είδους Διακονίας των Ενοριών μας, οι οποίες συνοδευόμενες από τους Προέδρους – Ιερείς των Συμβουλίων, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Ποιμενάρχου και κατέκλεισαν κυριολεκτικά τον Μητροπολιτικό Ναό, τιμώντες ευλαβικά τη μνήμη αυτού του Μεγάλου Οσίου της Εκκλησίας μας.

Στον Εσπερινό προηξήρχε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Άγγελος Ανθόπουλος, πλαισιούμενος από τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Νεόφυτο Ραφαηλίδη και τον Υπεύθυνο του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ιεράς Μητροπόλεως και Αρχιερατικό της πόλεως Λαμίας Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Παναγιώτη Σερέτη, καθώς και από άλλους Κληρικούς της Μητροπόλεως.

Η Ακολουθία του Εσπερινού μετεδόθη απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως μας (89,4 fm) και έτσι είχαν την ευκαιρία να ακούσουν και οι πιστοί τους ωραίους ύμνους της Εορτής, τους οποίους και απέδωσε θαυμάσια Βυζαντινός χορός Νέων, υπό την καθοδήγηση του Διευθυντού της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως μας κ. Ανδρέου Ιωακείμ, αλλά και το κάλεσμα διακονίας και αγάπης, το οποίο διακηρύττει η μνήμη του οσίου Φιλαρέτου.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών προ της απολύσεως ευχαρίστησε τις ευσεβείς διακόνισσες της αγάπης για την παρουσία τους και ευχήθηκε από ψυχής, οπως ο άγιος Φιλάρετος να είναι πάντοτε βοηθός και συμπαραστάτης, τόσο στο έργο Φιλανθρωπίας και Διακονίας του πάσχοντος ανθρώπου, το οποίο επιτελεί η Ιερά Μητρόπολης, όσο και στις ίδιες και στις οικογένειές τους. Ευχήθηκε καλό μήνα και με υγεία να εορτάσουμε την κοσμοσωτήρια Γέννηση του Χριστού μας,

«Να εορτάσουμε αληθινά Χριστούγεννα και αληθινά Χριστούγεννα ζούμε μόνο, όταν γεμίζει η καρδιά μας αγάπη για τον συνάνθρωπο, διότι τότε πραγματικά βρίσκει θέση ο Χριστός μέσα μας», ανέφερε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Ακολούθως το Συμβούλιο του Ενοριακού Φιλοπτώχου ταμείου του Μητροπολιτικού

Ναού παρέθεσε λιτή, αλλά πολύ ζεστή δεξίωση στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο, κατά την διάρκεια της οποίας ο Ποιμενάρχης μας απηύθυνε τις πατρικές του συμβουλές προς τους Ιερείς και τα εκλεκτά μέλη των Ενοριακών Φιλοπτώχων ταμείων, τα οποία ασφυχτικά είχαν υπερπληρώσει την μεγάλη και φιλόξενη αίθουσα.

Ο Σεβασμιώτατος με πολύ συγκίνηση μοιράστηκε με τις ευσεβείς κυρίες, τα λεπτά συναισθήματα τις αγαπώσης καρδίας του για ένα τόσο σπουδαίο θέμα, το έργο Φιλανθρωπίας, Διακονίας και Αγάπης προς τον κάθε πάσχοντα άνθρωπο και χαρακτηριστικά ανέφερε:

« Θα ήθελα κατ' αρχάς να σας ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου, για την τόσο πολυπληθή συμμετοχή σας, όχι μόνο σε αριθμό αλλά και σε ποιότητα. Χαίρω, διότι σήμερα βλέπω πρόσωπα χαρούμενα, πρόσωπα ζεστά, βλέπω βλέμματα, τα οποία βγάζουν μία θέρμη, μία αγάπη, μία διάθεση, μία καλοσύνη και αυτό σας πληροφορώ για μένα είναι μεγάλη ευλογία, είναι δώρο Θεού αλλά και ευθύνη για τη Διακονία που μου ανέθεσε η Εκκλησία μας κοντά σας, ως Επίσκοπο και Μητροπολίτη σας, πραγματικό σας Πατέρα, Αδελφό, Συνοδοιπόρο.

Θέλω να μοιραστώ μαζί σας δυο σκέψεις με αφορμή και με γνώμονα και με οπλοστάσιο τη δική μου μικρή προσωπική, φτωχή εμπειρία από τη Διακονία μου στο Κοινωνικοπρονοιακό Έργο της Εκκλησίας μας, διότι όπως ξέρετε διετέλεσα Πρωτοσύγεκλλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και είμαι ο Πρωτοσύγκελος της κρίσης όπως ονομάζεται, δηλαδή ο Πρωτοσύγκελος της χειρότερης περιόδου της σύγχρονης μεταπολεμικής Ελληνικής Ιστορίας σε επίπεδο δοκιμασιών της κοινωνικής συνοχής, των αντοχών του κοινωνικού ιστού και των μεγάλων δυσκολιών.

Στην Ιερά Αρχιεπισκοπή ο εκάστοτε Πρωτοσύγκελος έχει υπό την ευθύνη του το αρχείο της Αρχιεπισκοπής. Όταν λοιπόν το ξεφύλλιζα και έβλεπα τα χρόνια κατοχής, νόμιζα ότι έβλεπα τη σημερινή εποχή και έτρεχαν δάκρυα στα μάτια μου και έλεγα ειδικά όταν ξεκίνησα και είχα την ευτυχία να διακονήσω για χρόνια, χωρίς να ξέρω τι επιφυλάσσει ο Θεός σε ένα νέο άνθρωπο, χωρίς μεγάλη εμπειρία από την επαρχία που βρέθηκε στην Αθήνα γιατί το θέλησε η αγάπη του Μακαριωτάτου, να διαχειριστώ αυτή τη μεγάλη πρόκληση και αυτή τη μεγάλη Διακονία. Και φτάσαμε επί των ημερών μου στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών, να σιτίζουμε 55.000 ανθρώπους καθημερινά και με αξίωσε ο Θεός να Προεδρεύω σε 16 Γηροκομεία, σε βρεφονηπιακούς σταθμούς και σε πολλά Έργα Αγάπης.

Αλλά και με αξίωσε ο Θεός και φαίνεται παράδοξο αυτό που θα πω, να βλέπω τις νύχτες μαζί με τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο μας, όταν κρυφά και αθόρυβα, χωρίς κάμερες επισκεπτόμασταν με τον Μακαριώτατο τους άστεγους της πόλης, τα στενά σοκάκια της πόλης και συγκινούμαι τούτη την ώρα, να βλέπουμε κάποια πόδια να κρέμονται έξω από τους κάδους, γιατί οι άνθρωποι πέφτανε με το κεφάλι μέσα για να βρουν κάτι από τα περισσεύματα των υπολοίπων για να ταΐσουν τα παιδιά τους ή την οικογένειά τους και αυτές οι σκηνές είναι χαραγμένες για πάντα μέσα στην καρδιά μου.

Μας αξίωσε όμως ο Θεός και δημιουργήθηκε ένα τεράστιο εθελοντικό κίνημα. Περισσότερες από 6.000 γυναίκες σαν και εσάς, σαν τη μάνα μου, σαν κάθε απλή γυναίκα, απ' αυτές τις γυναίκες οι οποίες όπως και εσείς σηκώνεται το βάρος της αγάπης των πόνων των φτωχών, των δοκιμασμένων και σας εξομολογούμαι με συγκίνηση, ότι οι άστεγοι ήταν μεγάλο σχολείο.

Θυμάμαι ένα βράδυ, όπου πηγαίναμε κάθε Τρίτη βράδυ μαζί με τα νέα παιδιά από τις Ενορίες Αρχιεπισκοπής και ξεκινούσαμε με τα πόδια πίσω από το Μητροπολιτικό Ναό μοιράζοντας είδη για να περάσουν οι άστεγοι όλη την υπόλοιπη εβδομάδα, θυμάμαι λοιπόν, ότι κάτω από τις τρεις γέφυρες εκεί στο Γκάζι ένα ζευγάρι αστέγων ήταν κάτω από μία λάμπα της ΔΕΗ ξαπλωμένο σε κάτι χαρτόκουτα, αγκαλιασμένο και διάβαζε την Καινή Διαθήκη και αυτό ήταν ένα μεγάλο μήνυμα και ένα μεγάλο δίδαγμα για έναν Ιερέα. Εξομολογήθηκαν ότι: « μπορεί πάτερ να χάσαμε τα πάντα αλλά μέσα σ' αυτό το Βιβλίο βρήκαμε τα πάντα , βρήκαμε τον Χριστό, βρήκαμε την Ελπίδα».

Όπως θα έχετε διδαχθεί από τους Πνευματικούς σας πατέρες, από τους καλούς μας ιερείς για τους οποίους Δοξάζω τον Θεό που η Μητρόπολη μας έχει εκλεκτούς κληρικούς, θα έχετε διδαχθεί από την πείρα της ζωής, ότι όποιος έχει πονέσει μπορεί να καταλάβει από πόνο, οποίος έχει δυσκολευτεί μπορεί να καταλάβει από

δυσκολία, οποίος έχει περάσει πείνα μπορεί να καταλάβει από πείνα.

Το πολίτευμα της Εκκλησίας, το δικό μας Πολίτευμα είναι το Πολίτευα του Σταυρού και όχι του συμφέροντος, της ιδιοτέλειες, της καλοπέρασης μέσα σε αυτό τον κόσμο και θα ήθελα απόψε να καταθέσω στην αγάπη σας, ποια είναι η ουσιώδης διαφορά του κοινωνικοπρονοιακού έργου της Εκκλησίας από το έργο, το οποίο επιτελούν άλλοι φορείς στο όνομα ενδεχομένως μεγάλων ιδεών.

Δεν απορρίπτουμε βέβαια καμία καλή πράξη αλλά είναι σημαντικό να γνωρίζουμε τις ουσιώδεις διαφορές.

Θα σας θυμίσω το κριτήριο, το οποίο θέτει ο Χριστός προκειμένου να εισέλθουμε στη Βασιλεία του Θεού και προκειμένου να είμαστε ανάμεσα στους ευλογημένους του Πατρός και όχι στους κατηραμένους της Βασιλείας.

Επείνασα γαρ και εδώκατε μοι φαγείν, εδίψησα, και εποτίσατε με, ξένος ήμην και συνηγάγετέ με, γυμνός και περεβάλετέ με, ησθένησα και επισκεψασθέ με, εν φυλακή ήμην και ήλθετε προς με (Ματθ. ΚΕ’ 35-40)

Γιατί η αληθινή αγάπη είναι η πραγματική αγάπη , είναι η αγάπη η οποία όπως λέει ο Απόστολος Παύλος στην Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή: «Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται, ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί τη αδικία, συγχαίρει δε τη αληθεία, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει».

Κύριε ποτέ σε είδαμε να διψάς και σου δώσαμε να πιεις; ποτέ σε είδαμε στη φυλακή και σε επισκεφτήκαμε; ποτέ ήσουν ξένος και σε μαζέψαμε; και ο Χριστός απάντα: «εφόσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε» (Ματθ. 25, 40).

Αυτή είναι η διαφορά του έργου της Εκκλησίας από το έργο των άλλων φορέων. Η Εκκλησία στο πρόσωπο του άλλου δεν βλέπει μία ιδέα, μία φιλοσοφία δεν βλέπει μία κοινωνική πρακτική, δεν βλέπει καν ούτε ένα ηθικό καθήκον, δεν βλέπει κάτι το οποίο εξωτερικά επιβάλλει σε μία συμπεριφορά. Στο πρόσωπο του άλλου βλέπει τον Ίδιο τον Χριστό. Είδες τον αδερφό σου είδες Κύριον τον Θεόν σου Και μάλιστα να το προσέξουμε αυτό, στο πρόσωπο του κάθε άλλου ανεξαιρέτως. Ο Χριστός αδελφοί μου μας δίνει μία μεγάλη ευκαιρία, να αναπτύξουμε πραγματικά την προσωπικότητά μας, να δώσουμε αγάπη πραγματική και να κερδίσουμε την Βασιλεία του Θεού, να πετύχουμε δηλαδή τον προορισμό μας.

Έργο μας είναι να ανοίξουμε μονάχα τις καρδιές μας, ο ένας προς τον άλλον να

μοιραστούμε τον πόνο μας, να μοιραστούμε τις λύπες μας, τις χαρές μας και να προχωρήσουμε μαζί.

Με αυτές τις ταπεινές ευχές θέλω να σας πω ένα μεγάλο ευχαριστώ για το έργο της αγάπης το οποίο επιτελείτε μέχρι τώρα και θέλω να φιλήσω ευλαβικά το χέρι της καθεμίας σας, το χέρι όλων των αγίων Κληρικών μας και να θυμάστε ότι, όταν η αγάπη συνδυάζεται με την προσευχή, τότε έχουμε λάβει το καλύτερο αντιβιοτικό για τους πνευματικούς ιούς».

Ακολούθως τον Ποιμενάρχη προσεφώνησε η διακεκριμένη Ιατρός Ω.Ρ.Λ. της πόλεως μας κ. Μαρία Μαρμαρά, μέλος του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Μητροπόλεως μας και εκ μέρους όλων των μελών του ευχήθηκε μία Αρχιερατεία, υγιή, θυσιαστική, Θεάρεστη και καλλίκαρπη, Αρχιερατεία προσφοράς και αγάπης, διαβεβαιώνοντάς τον ότι, σε κάθε έργο αγάπης, προσφοράς και διακονίας, όλα τα μέλη του Φιλοπτώχου Ταμείου θα είναι συμπαραστάτες και βοηθοί.

Η κα Μαρμαρά ευγενώς προσέφερε στον Ποιμενάρχη μας μία όμορφη ανθοδέσμη, την οποία συνόδευε το παρατεταμένο χειροκρότημα απάντων των παρευρισκομένων και η ευχή ΑΞΙΟΣ!

Ο Σεβασμιώτατος αφού ευχαρίστησε την κ. Μαρμαρά, στην συνέχεια παρουσίασε στα μέλη των Φιλοπτώχων Ταμείων το νέο Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως μας, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Άγγελο Ανθόπουλο, δια τον οποίο ωμίλησε με θερμά λόγια αγάπης και ευχαριστιών, τόσο για την πολυτάλαντη και πολυεπίπεδη προσωπικότητά του, όσο και για το τεράστιο Φιλανθρωπικό του έργο, ως μέλος του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και ως Πρόεδρος του Ενοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου της πολυπληθούς Ενορίας του, τον Άγιο Αρτέμιο Παγκρατίου, εις το οποίο διακρίθηκε.

Η όμορφη βραδιά έκλεισε με γλυκόηχα παραδοσιακά άσματα, τα οποία προσέφερε ως πνευματικό δώρο η Χορωδία της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Γερμανός ο Μελωδός», υπό την επιμέλεια του χοράρχου και Διευθυντού αυτής κ. Ανδρέου Ιωακείμ, συνοδεία μουσικών οργάνων της παραδοσιακής ορχήστρας της Ιεράς Μητροπόλεως μας.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι τα εκατοντάδες μέλη, καθ’ ένα ξεχωριστά, ασπάσθηκαν το χέρι του Ποιμενάρχου μας και έλαβαν την αγάπη του και την πατρική του ευχή, ανταλλάσοντας ευχές για καλά και ευλογημένα Χριστούγεννα.